

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 6 din 10.01.2024

Dosar nr.:348/2022

Petiția nr.: 3753/24.05.2022

Petent(ă):

Reclamat(ă): Direcția de Sănătate Publică a Municipiului București-Serviciul de Ambulanță a Municipiului București

Obiect: petentul, persoană încadrată în grad de handicap, reclamă faptul că, în urma apelului la 112, nu a fost trimis un echipaj la domiciliul său, în timp util

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

1.

Numele, domiciliul, reședința sau sediul părții reclamate

2. Direcția de Sănătate Publică a Municipiului București-Serviciul de Ambulanță a Municipiului București cu sediul în București, Sector 2, Str. Mihai Eminescu nr. 226

II. Citarea părților

3. În temeiul art. 20 alin(4) din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

4. Prin adresa nr. 4189/15.06.2023 Consiliul a solicitat un punct de vedere de specialitate Serviciului de Telecomunicații Speciale.

5. Prin adresa nr. 5314/29.07.2022 s-a solicitat un punct de vedere de specialitate Autorității Naționale a Persoanelor cu Dizabilități, iar prin adresa nr. 5314/29.07.2022 s-a solicitat un punct de vedere de specialitate Ministerului Sănătății.

6. Prin adresa nr. 3647/15.05.2022 a fost citat petentul, iar prin adresa nr.3647/15.05.2022 a fost citată partea reclamată, părțile fiind invitate la ședința de audieri din data de 13.06.2023.

7. Procedură legal îndeplinită.

III. Susținerile părților

Susținerile petentului

8. Prin adresa nr. 3753/24.05.2022, petentul, persoană cu dizabilități, a sesizat Consiliul cu privire la faptul că în data de 24.05.2022 a avut programare la I.N.M.L. la ora 12⁰⁰ pentru

recoltarea unor probe ADN, pentru stabilirea paternității. Din cauza dizabilității locomotorii grave cu care este diagnosticat petentul, acesta a solicitat la ora 8⁰⁰, prin apelarea numărului de urgență 112, o ambulanță pentru transport în vederea recoltării probelor ADN deoarece nu se poate deplasa. Petentul a precizat în timpul convorbirii telefonice că este programat pentru ora 12⁰⁰, cu toate acestea ambulanța a ajuns cu întârziere, respectiv ora 12²².

9. Petentul este înregistrat la DGASPC Sector 3, fiind diagnosticat cu tetrapareză spastică dovedită prin certificatul de handicap nr. 3220/23.09.2021 eliberat de Comisia de evaluare a persoanelor adulte cu handicap CL București Sector 3.

Sușinerile părții reclamate

10. Prin adresa nr. 4254/07.06.2023 reclamata a confirmat solicitarea petentului și precizează faptul că s-a prezentat la domiciliul petentului un echipaj medical de transport neasistat. Din cauza numărului de solicitări de transport aflate în așteptare și a resurselor limitate, echipajul medical a ajuns la locul solicitării la ora 12¹⁷.

11. De asemenea, partea reclamată precizează că în data de 30.06.2022, ora 7²⁷, a fost înregistrată în evidențele electronice, o nouă solicitare pentru același pacient, la care s-a deplasat un echipaj medical de transport neasistat –tip A1, format din ambulanțier, echipajul medical ajungând la locul solicitării la ora 09¹³.

12. Partea reclamată indică prevederile Legii nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, în care nu este specificat un timp maxim de rezolvare a solicitărilor de cod verde și transport neasistat, deoarece patologia acestora nu are risc vital imediat, acestea urmând a fi soluționate în raport cu resursele existente și cu poziționarea echipajelor în teren.

13. Conform legislației au prioritate absolută urgențele de cod roșu și galben, care au destinate echipaje de urgență tip B și C pentru rezolvare, conform anexei 9 la Ordinul comun MS/MIRA nr. 2021/691/2008 privind indexul de codificare al urgențelor și regulamentul de alocare al mijloacelor de intervenție după gradul de urgență din cadrul aplicației destinate dispecerizării apelurilor de urgență prin sistemul unic de apel 112.

14. Reclamata are ca scop principal acordarea asistenței medicale de urgență și transportul medical asistat al pacienților din municipiul București și din județul Ilfov, utilizând după caz, personal medical superior și/sau mediu calificat la diferite niveluri, precum și conducători auto formați ca ambulanțieri. Asistența medicală se oferă fără nicio discriminare și nu este limitată la venituri, sex, vârstă etc. indiferent dacă pacientul are sau nu calitatea de asigurat medical. Acordarea asistenței medicale publice de urgență nu poate avea un scop comercial.

15. Reclamata a răspuns pacientului în raport cu resursele existente și cu poziționarea echipajelor în teren.

16. Reclamata este de opinie că petiția a rămas fără obiect deoarece a avut loc o altă solicitare în data de 30.06.2022, ora 7²⁷.

17. Partea reclamată argumentează întârzierile prin numărul mare de solicitări raportat la deficitul de personal care este aproximativ 64%.

18. În anexă s- a depus adresa răspuns înaintată Direcției Generale Asistență Medicală din cadrul Ministerului Sănătății, prin care se reiterează aspectele susținute și în punctul de vedere formulat și expus mai sus.

19. Prin adresa nr.5824/24.08.2022 Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Persoanelor cu Dizabilități (ANPDPD), ca urmare a solicitării unui punct de vedere de specialitate a transmis că, în conformitate cu HG nr. 234/2022 privind atribuțiile, organizarea și funcționarea ANPDPD, nu gestionează apelurile la 112, respectiv aspectele vizând

transportul pacienților cu ambulanța, acestea intrând în sfera de competență a agențiilor specializate de intervenție în vederea asigurării unei reacții imediate, uniforme și unitare pentru soluționarea urgențelor.

IV. Motivele de fapt și de drept

Cadrul legal aplicabil

Drept național și internațional aplicabil/ jurisprudența

Prevederile legislative relevante în prezenta cauză sunt următoarele:

Constituția României

Art. 1

„(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.”

OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată

Art. 2

„(1) Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

-legislație specială, legislație internațională etc.

Principiile de analiză

Curtea Constituțională a statuat în mod constat că *„principiul egalității implică un tratament egal pentru toți cetățenii aflați în situații egale”*.

Totodată, Curtea Constituțională a reținut că *„principiul egalității consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție nu presupune uniformitate, așa încât, dacă:*

*-la **situații egale** trebuie să corespundă un **tratament egal**,*

*-la **situații diferite**, tratamentul juridic nu poate fi decât **diferit**. Egalitatea părților nu exclude, ci chiar implică un tratament juridic diferențiat”*.

Suntem în prezența unei posibile **discriminări directe**:

-o persoană este tratată în mod nefavorabil;

-prin comparație cu modul în care au fost sau ar fi tratate alte persoane aflate într-o situație similară;

-iar motivul acestui tratament îl constituie o caracteristică concretă a acestora, care se încadrează în categoria *„criteriului protejat”*.

Pentru existența discriminării directe trebuie îndeplinite cumulativ următoarele **condiții**:

- existența unui tratament diferențiat manifestat prin: orice deosebire, excludere, restricție sau preferință;
- existența unui criteriu de discriminare;
- existența unui raport de cauzalitate între criteriul de discriminare și tratamentul diferențiat;
- tratamentul diferențiat trebuie să aibă ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea, folosinței sau exercitării în condiții de egalitate a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a unui drept recunoscut de lege;
- existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile.

Aplicarea principiilor la speță

1. În fapt, prin petiția formulată și trimisă spre soluționare Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării acesta este sesizat cu privire la săvârșirea unei potențiale fapte de discriminare asupra petentului, acesta relevând o situație la care a fost supus, prin luarea unor măsuri diferite față de el în ceea ce privește asigurarea asistenței medicale de urgență prin transport medical asistat, petentul fiind supus unui tratament discriminatoriu pe criteriul handicap. Colegiul director este chemat să analizeze, potrivit obiectului petiției și a documentelor depuse la dosarul cauzei, în ce măsură faptele sesizate sunt de natură discriminatorie și pot aduce atingere drepturilor recunoscute de lege, prin manifestări și atitudini care pot crea un tratament diferențiat.

2. În drept, Colegiul director se raportează la actul normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare, precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării. Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor OG nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul director analizează, în strânsă legătură, în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în primă instanță, elementele art. 2 al OG nr.137/2000, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și, subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de către OG nr. 137/2000, republicată.

3. În considerarea incidenței obiectului petiției la câmpul de aplicare al OG nr. 137/2000 republicată, trebuie precizat că jurisdicția exercitată de CNCD este administrativ – jurisdicțională ce presupune o procedură specială, care se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile de litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare.

4. Potrivit definiției discriminării, astfel cum este reglementată în OG nr.137/2000, Colegiul director precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 din OG nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Colegiul director trebuie să analizeze dacă tratamentul diferit a fost indus din cauza unui criteriu prevăzut de art. 2 alin. (1), respectiv rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o

categorie defavorizată, care să fi constituit elementul determinant în aplicarea acestui tratament. Condiția criteriului, ca motiv determinant, trebuie interpretată în sensul existenței ca circumstanță concretizată, materializată și care constituie cauza actului sau faptului discriminatoriu, și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată.

5. Curtea Europeană de Justiție a arătat că în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâtul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis (*a se vedea în același sens și jurisprudența Curții Europene de Justiție, cauza Bilka Kaufhaus, parag.31, cauza C-33/89 Kowalska [1990] ECR I-2591, parag.16; cauza C-184/89 Nimz [1991] ECR I-297 parag. 15; cauza C-109/88 Danfoss [1989] ECR 3199, parag.16; cauza C-127/92, Enderby [1993] ECR 673 parag. 16).*

6. Colegiul director este chemat să analizeze dacă în cazul semnalat de petentă se întrunesc condițiile pentru existența unei fapte de discriminare. Sub aspectul incidenței prevederilor art. 2 din OG nr. 137/2000, republicată, relativ la definiția discriminării, Colegiul director precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2, alin.1 din OG nr.137/2000, republicată. Un aspect definitoriu al discriminării îl constituie faptul că diferența de tratament este bazată pe o caracteristică, respectiv un criteriu interzis. Ca atare, tratamentul aplicat trebuie să fie diferit de cel care a fost sau ar fi aplicabil unei persoane dintr-un grup relevant în circumstanțe similare sau comparabile. Or, discriminarea directă presupune atingerea adusă beneficiului unui drept al persoanei discriminate tocmai din cauza apartenenței acesteia la un grup (de exemplu, origine rasială sau etnică, religie, sex etc.) sau al unei caracteristici individuale (dizabilitate, gen, vârstă, boală cronică etc.). Din acest punct de vedere, discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau la unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate în cazul persoanei care este supusă discriminării. Această legătură de cauzalitate reiese din definiția cuprinsă în art. 2 al OG nr. 137/2000, în particular, prin utilizarea sintagmei „pe bază de”, dispunând că prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință „pe bază de (...)”. Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (tratamentul diferențiat) și impun a analiza dacă un criteriu interzis (origine rasială sau etnică, vârstă, dizabilitate, sex, religie, convingeri etc.) invocat de petent constituie un factor relevant sau determinant în acțiunea sau inacțiunea imputată părții reclamate.

7. Colegiul director, din analiza înscrisurilor depuse la dosarul cauzei reține că petentul este persoană cu dizabilități, fiind încadrat în grad de handicap grav cu asistent personal,

conform certificatului de încadrare în grad de handicap nr. 3220/23.09.2021, emis de Comisia de evaluare a persoanelor adulte cu handicap CL București Sector 3.

8. Petentul a solicitat, prin intermediul Serviciului de urgență 112, acordarea asistenței de transport medical asistat, având o programare la INML pentru efectuarea unui test de paternitate. Ambulanța a sosit mai târziu la domiciliul petentului, acesta a pierdut programarea la ora stabilită, fiind nevoit să efectueze o altă programare pentru o dată diferită.

9. Solicitarea petentului a fost înregistrată în evidențele Serviciului de ambulanță ca solicitare Cod Verde pentru care, în conformitate cu prevederile Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății (Titlul IV), nu este specificat un timp maxim de rezolvare deoarece patologia acestora nu are risc vital imediat, această solicitare urmând a fi soluționată în raport cu resursele existente și cu poziționarea echipajelor în teren. Conform Anexei nr. 9 la ordinul comun MS/MIRA nr. 2021/691/2008¹, au prioritate absolută urgențele de cod roșu și galben, care au destinate echipaje de urgență tip C și B pentru rezolvare.

10. Toate solicitările Serviciului de ambulanță sunt înregistrate, cazurile fiind rezolvate în funcție de urgența fiecăruia și de echipajele disponibile, cauza temporizării la unele solicitări fiind și în funcție de resursele disponibile, serviciul confruntându-se cu un deficit de personal. Serviciul de ambulanță are ca scop principal acordarea asistenței medicale de urgență și transportul medical asistat al pacienților, utilizând personal medical superior și/sau mediu calificat la diferite niveluri, precum și conducători auto formați ca ambulanțieri și asigură asistența medicală de urgență indiferent dacă pacientul are sau nu calitatea de asigurat, acordarea acestei asistențe medicale neputând avea un scop comercial.²

11. Petentul a invocat criteriul handicap, afirmând că a fost creată pentru el o situație de discriminare, care a generat un cadru ostil și degradant, având ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor recunoscute de lege, petentul considerând că lipsa de empatie și intenția serviciului de ambulanță de a nu lua act de solicitările lui este una nerezonabilă și discriminatorie la adresa sa pe motiv că este persoană cu handicap. Petentul apreciază că în cazul lui s-a manifestat un tratament diferit prin aplicarea unor măsuri restrictive în ceea ce îl privește, acesta, din cauza întârzierii ambulanței neputând ajunge la ora programată pentru efectuarea testului de paternitate la INML.

12. Criteriile enumerate de OG nr. 137/2000 sunt doar ilustrative, nu exhaustive, precizând „sau oricare alt criteriu”, însă aceste criterii, conform cazuisticii CEDO, trebuie să reprezinte caracteristici personale pe baza cărora persoane sau grupuri de persoane pot fi deosebite unele de altele (*Kjeldsen, Busk Madsen și Pedersen împotriva Danemarcei*, 7 decembrie 1976, §56). „Art. 14 nu protejează împotriva oricărui tratament diferențiat ci doar împotriva acelor care se bazează pe o caracteristică identificabilă, obiectivă sau personală ori pe «statut», pe baza cărora o persoană sau un grup de persoane se diferențiază între ele” (*Clift împotriva Regatului Unit*, 13 iulie 2010, §55), menționând că noțiunea „orice altă situație” trebuie să se interpreteze cât mai larg posibil (*Clift împotriva Regatului Unit*, 13 iulie 2010, §56-61), cu atât mai larg cu cât dreptul atins este considerat a fi mai important (*Clift împotriva Regatului Unit*, 13 iulie 2010, §62).

¹ Ordinul MS/MIRA nr. 2021/691/2008 privind Indexul de codificare al urgențelor și regulamentul de alocare al resurselor și mijloacelor de intervenție după gradul de urgență din cadrul aplicației destinate dispecerizării apelurilor de urgență prin sistemul unic de apel 112

² Ordinul nr. 1453/2018 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare și a organigramei pentru Serviciul de Ambulanță București-Ilfov al Municipiului București și al Județului Ilfov, art. 4

13. Colegiul director apreciază că acel criteriu identificat de petent nu a stat la baza climatului dintre părți, presupus ostil, abordarea personalului medical de a soluționa cu întârziere solicitarea petentului provenind dintr-o situație declanșată pe considerente legale în sensul că, tehnic și procedural, aceștia nu i-au putut acorda, în timp util, sprijinul necesar pentru a ajunge la programarea INML. Aspectele invocate de petent în plângerea sa prezintă anumite inconveniente cu privire la modalitatea în care s-au desfășurat raporturile cu serviciul de ambulanță, precum și nemulțumirile legate de întârzierea echipajului. Întârzierea ambulanței a fost cauzată de lipsa personalului și de respectarea algoritmilor privind prioritizarea pacienților aflați pe codul roșu sau galben. Solicitarea indicată de petent era încadrată pe codul verde întrucât necesita un transport pentru efectuarea unei investigații ce nu era de natură medicală.

14. Acțiunea discreționară a serviciului de ambulanță pe motiv că petentul este persoană încadrată în grad de handicap grav, nu se confirmă. După cum se poate constata, serviciul de ambulanță a răspuns solicitării petentului, petentul nu a fost exclus și nici nu i s-a aplicat un tratament nefavorabil în avantajul altor persoane aflate în situație similară, realizarea intervenției fiind în raport cu urgența situației, cu resursele existente și cu poziționarea echipajelor în teren. Petentul nu prezintă faptele concrete săvârșite de reclamată, care să permită dovedirea existenței unei discriminări pe criteriul invocat și nu se prezintă nicio situație care să poată fi comparată cu cea prezentată de petent, în care să se fi aplicat un tratament diferit luând o anumită măsură asupra lui în considerarea criteriului menționat.

15. Din susținerile petentului nu reiese că sunt îndeplinite condițiile pentru existența unei discriminări pe criteriul handicap și nu rezultă existența unei legături de cauzalitate între criteriul invocat și fapta semnalată în sarcina părții reclamate. Pentru a se crea o legătură de cauzalitate între măsurile luate de reclamată și dizabilitatea petentului este necesar a se identifica care a fost modalitatea efectivă în care acesta ar fi fost discriminat ori tratat într-un mod diferit pe criteriul menționat, urmând a se dovedi existența unui astfel de tratament diferențiat pe care l-ar fi primit din partea părților reclamate pe motiv că este persoană încadrată în grad de handicap.

16. În speță nu este identificat în mod concret în ce sens sunt îndeplinite condițiile unei fapte ce s-ar putea circumscrie prevederilor OG nr. 137/2000, republicată. Partea reclamată nu a urmărit în mod particular exercitarea unui comportament subiectiv asupra petentului, scopul acesteia fiind desfășurarea activității în bune condiții și respectarea întocmai a dispozițiilor aplicabile în domeniul său de expertiză. Măsurile demarate în cazul petentului nu au fost luate în raport de corelația acestuia cu o anumită dizabilitate, pe criteriul handicap, ci s-au bazat pe caracterul situației, demararea procedurii având la bază o legislație acoperitoare și o procedură specifică.

17. Din acest punct de vedere se impune a se preciza că persoanele juridice, furnizorii de servicii, inclusiv instituțiile publice și autoritățile, trebuie să manifeste exigență și preocupare, având în vedere importanța respectării principiului nediscriminării. Or, aceștia trebuie să aibă în vedere această exigență pentru prevenirea oricăror posibile comportamente discriminatorii deoarece dreptul de a nu fi supus discriminării constituie unul dintre drepturile fundamentale într-o societate democratică, dreptul la egalitate constituind un drept cu aplicare imediată și nu progresivă, având în vedere că discriminarea în sine este un afront adus demnității umane. Tratatul discriminatoriu are de cele mai multe ori ca scop sau ca efect umilirea, degradarea sau interferența cu demnitatea persoanei discriminate, în mod particular, dacă

acest tratament se manifestă în public. Tratând pe cineva mai puțin favorabil din cauza unor criterii inerente sugerează în primul rând dispreț sau lipsă de respect față de persoana sa.

18. Reiterând faptul că natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu și o situație de comparabilitate, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și un criteriu interzis, Colegiul director constată că, în prezenta speță, nu există raport de cauzalitate între criteriul invocat de petentă și faptă, conform art. 2, alin.(1) din OG nr. 137/2000.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20, alin. (2) din OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR

HOTĂRĂȘTE:

1. Nu se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare, întrucât nu există legătură de cauzalitate între criteriile invocate și faptă, conform art. 2 alin.(1) din OG nr. 137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, lipsă legătură de cauzalitate.
2. Se va comunica o copie a hotărârii părților.

V. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ potrivit OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și a Legii nr. 554/2004, a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședința de deliberări:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BABUȘ RADU – Membru

BĂNICĂ CERASELA CLAUDIA - Membru

DIACONU ADRIAN NICOLAE – Membru

GRAMA HORIA - Membru

MOȚA MARIA – Membru

OLTEANU CĂTĂLINA - Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

RAIU CĂTĂLIN VALENTIN – Membru

Redactată și motivată: F.L.

Data redactării: 16.01.2024

Notă: Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și a Legii 554/2004, a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

